

Jarmila - Dobeš, Pavel

- G Hmi
1. Jarmila vždycky mi radila,
D7 G D7
abych pracovní dobu dodržel,
G Hmi
dneska mně ale náramně
D7 G
táhlo domů, a tak jsem prostě šel
Emi
Jarmila má totiž dneska narozeniny,
D7
proto jsem dnes přišel dříve o dvě hodiny,
G Hmi
na stole sklenice, smích slyšet z ložnice,
D7 G D7
v předsíni stojí pánské střevíce.
2. Vytahuji z aktovky květiny, uvažuji, kdo asi přijel z rodiny,
tipuji nejspíše na strýce, kdo jiný měl by přístup až do ložnice.
Kdo jiný, kdo jiný než strejda z dědiny, vzpomenu si na Jarmilu, nejsem jediný,
v ruce mám kytici, už stojím v ložnici, vidím, že nevymřem po přeslici.
3. Kdepak, jejda, není to strejda, Františku, ty máš boty úplně jak on,
přičemž nechávám prostor úvahám, vyhledávám optimální tón,
kterým bych oba dva jednak pohanil, přitom abych nikoho slovem nezranil,
takže jsem chvíli stál, pak říkám: "Krucinál, tebe bych, soudruhu, tady nehledal."
4. Dodnes mě mrzí, že jsem byl drzý že jsem pracovní kázeň porušil,
dřív než o hodinu vypnul jsem mašinu, čímž jsem rozdělanou práci přerušil.
Oba si mě postavili na koberečka to, jak zle mi vyčinili, nedal jsem za rámeček,
z nevěry nedělám závěry, mrzí mě, že jsem u nich pozbyl důvěry.